ΠΑΡΑΒΑΤΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Εκδηλώσεις: Το παιδί έχει ανεξέλεγκτες παρορμήσεις και δεν αισθάνεται ενοχή ή θλίψη για κάθε σκληρή ή άσκοπη πράξη του. Αδιαφορεί για την επιδοκιμασία των μεγάλων, έχει αδύναμη ηθική συνείδηση και χειρίζεται τους γύρω του. *Η αποδοκιμασία δεν λειτουργεί ως τιμωρία, δεν έχει κίνητρο για συμμόρφωση.* Δεν δείχνει καμιά μεταμέλεια όταν πληγώνει άλλους συναισθηματικά. Ασκεί την κυριαρχία του στα άλλα παιδιά με τη σκληρότητα και τη φοβέρα, εκμεταλλεύεται την εμπιστοσύνη που του δείχνουν οι άλλοι για να ικανοποιήσει τις δικές του ανάγκες. Δεν αισθάνεται συναισθηματικό δέσιμο με τους γονείς του και δεν μπορεί να αναπτύξει συναισθηματικά ώριμες σχέσεις. *Δεν συνδέει τις πράξεις με τις συνέπειες τους.* Δεν σκέφτεται πριν ενεργήσει, έχει καταστροφικές τάσεις με *λανθάνουσα επιθετικότητα* που μπορεί να οδηγήσει σε αυτοκαταστροφικότητα. *Αναπτύσσει καχυποψία, έχει παγερό συναίσθημα και δεν έχει αναστολές.*

Αίτια: Η περιφρονητική και παρατεταμένη *απόρριψη* του παιδιού μπορεί από μόνη της να οδηγήσει σε ψυχοπαθητικότητα. Το παιδί δεν έμαθε να εμπιστεύεται και να αγαπά τους άλλους. Δεν ένιωσε στοργή από τους γονείς του και αισθάνεται μειονεκτικά. Το παιδί ζητά την προσοχή των άλλων με την αντικοινωνική συμπεριφορά του, αλλά εισπράττει την απόρριψή τους. Επίσης, μπορεί και οι γονείς να είχαν εισπράξει απόρριψη από τους δικούς τους γονείς και αναπαράγουν τα παιδικά τους βιώματα στα παιδιά τους. Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΤΣΑΚΙΖΕΙ ΤΟ ΑΥΤΟΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ.

Αντιμετώπιση: Αλλαγή τρόπου αντιμετώπισης από τους γονείς. *Όχι νεύρα και επιπλήξεις, αλλά διάλογος με ήρεμους τόνους σε καθημερινή βάση.* Ο γονιός να διαθέτει χρόνο στο παιδί σε ώρα που θα γνωρίζει ότι είναι για εκείνο, να μη νιώσει παραμελημένο. Σταθερότητα στη συμπεριφορά του γονέα. Δημιουργία συνθηκών για επιδοκιμασία θετικής συμπεριφοράς του παιδιού και εκδήλωση αγάπης προς το παιδί, όχι μόνο με λόγια. Ο γονιός να αποφύγει τον ανταγωνισμό με το παιδί στο *'ποιος θα επικρατήσει, θα κυριαρχήσει'* και να σταματήσει να ασκεί την εξουσία του στο παιδί με έλεγχο, καταπίεση και αυταρχικό τρόπο, αλλά να δείχνει το ενδιαφέρον του, ακούγοντάς το αποτελεσματικά με κατανόηση για τα συναισθήματα και τις σκέψεις του. *Να μάθει να δείχνει στο παιδί του ότι το σέβεται και το αποδέχεται, αφού και ο ίδιος αποδεχτεί τον εαυτό του και να αποτελέσει ο δικός του τρόπος ζωής παράδειγμα για το παιδί.*

Ελίζα Ιατράκη
Ψυχολόγος – Κοινωνική Λειτουργός
Γραφείο Κοινωνικής Πολιτικής Δήμου Χερσονήσου